

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Найважније вјести.

Осудзени украјински револуционери.

В подзелок звершел ше у Варшави суд проти украјинских револуционеров за убиство польскогo министра Церашкого.

Осудзени:

Бандера Стефан на шмери.

Лебидь Микола на шмери.

Тим обидвоу по амнистии премената кара шмерци на доживотну робию.

Далее осудзени:

Гнатківска Дарин на 15 р. робии.
Карпинец Ярослав на доживотну робию.

Клианшин Микола на доживотну робию.

Підгайний Богдан на доживотну робию.

Малюца Иван на 12 роки робии.

Мираль Роман на доживотну робию. (Малюца и Миталь едну признали, же робели проти польскей владии над украјинским народом).

Кочмарский Евген 12 роки робии.

Зарицка Катарина 8 роки робии.

Чорний Яков 7 роки робии.

Рах Ярослав 7 роки робии.

Силне большев. наоружане.

Прешлого року видали большевики за свою армию 8 миллиарди рубли (коло 100 миллиарди дилари), а у тогорочник бюджета одредвели на наоружане 14 миллиарди рубли. Сцу направил кельо впецей вонних аероплатох и повекшац кадер старшого войска. Кельо милиони худобних людях будзе прето у большев. держави гладовац и од гладу умераци?...

Талияне напредую.

Талиянски висти зос Абесинии приноша, же генерал Трациани почал пред трома диями велику офензиву на южной фронті у провинци Огаден и же ан тоги три дні поцинул Абесинцох, котрих водил рас (княз) Деста, ва 70 килом. Кельо у тим правди, чежко повесц, але главно, же ше Талияне можу похвалити.

Споразум опозициі.

Тих дньох бул у Загребу на догварки а Дром Мачеком предияк демократох Бон. Влаич, а у Београду бул заш од опозициі др. Будисавлович. Новини уж являц, же споразум у опозициі уж готови, але службено ше ише нич не яв.

1935. РОК.

Прешлы и тот од Христова Рождства 1935. рок як и шичко по преходзи. Прешол да ше ишла назад су нам не враци. Вои ше не враци, але його наслідки, діла, події, по ше у ним стали, оставило и буду мац свой вплив и у 1936. новим року. Ми то осетиме. Зато потребно и врсано прикомвун себе на одходзе старого року, важнейши події у политичним и газдовским жиноче швета, же би зме могли разумити події и розвои живота у новим року.

Найважније политични події у 1936. року.

Починаме од политики не зато, же о политики мож најважнейше беседовац, бо можеш повесц, чом цо и маш право, бо у политики влада највекша шибобода. Так голем вели малорученц и кояки политични инсекландти лумаю. Але ми починаме зос оглядом шветових политичних подійох зато, ба вплив и наслідки политики мож внадиш окелити и у газдовстве и у прожиточним и церковним жиноче и у самих франшибах. Прето, да можеме похорити чежкості газдовскогo жипота, да можеме разумити, чом нелика так чежко на швец, чом ше шичко кива, чом хмары войны не престано видна над нашу Европу, најкултурнейшу але најпогубнейшу часту швета — мушиме дакус закучкуц до шветовой политики.

Пасивна биланция.

Уобще мож повесц, же политична биланция шичких державох за прешли рок цалком пасивна.

Союз Народох ше уж скорей указал без никакей моци, кед не можол препречиц войну Японскей проти Китаю, а у прешлим року заш не мал моци, да препречиц войну Италиі проти Абесинии. Баци на Союзу Народох указуе ше најяснейше розтарганосц швета и же шветом влада нем себелюбство и мержня, а не любов и правда.

У северней Америке борел ше президент Росвелт проти капитали-

стох, да поможе фармером и робитничком, але мал мало успиху, бо капиталисти барз добре организован и по дакше. У таджанско-абес. войны трима и Америка неутрално.

У Мексику подзела ше далее кирвана борба безбожней франмасонскей владии проти хагол вири и церкви. Од ступен странни гонитель президент Калес, але и його наслідник Карденас ишлиши.

У осталих державох Южной Америки були ласкей буни проти капиталистох, але понеже тоти буни водзел большевизи, худобни народ ици проти капиталистох не вириал.

У Немецкей владил Гитлер не спраничено. Вои ше одшободзел од мирочних угворох, презначил общу войну длужности, повекшац войску и почал цалю наоружовац Немецку на суши, в морю и ввоздуху. Велик Жидох цалко зетар. Велика е хиба Гитлера, же його влада почала борбу в катоц церкву и зос християнску виру. Гитлероци би едиси мац команду и у неркованих стях рок, але у теи борби в церкву вои цоламу зуби.

Англия мала највекшу бому зоталиянско-абесинску войну. Вона виступела оштро проти Италиі а прето, же ше боі, да Италия не освои Абесинию и так не почне конкуровац Англиі у еи колониялней моци и да ей вел не правдесприички на морях, где тераз Англия најмоцнейша.

У Французкей ше борели в власи два табори: социјалисти и франмасони з едней страни и националисти, друкей. Социјалисти су проти Италиі, националисти за Италию. Борба странкох за власи Французкей барз чкодзи.

Италия шичку својо сили обрцела на приправу за войну у Абесинии а вец од септембра на саме пошван Талияне су шички зложки зос своім диктатором Мусолинином, же муна освои Абесинию и инач ше не оглудаю. Мож повесц, же цали швет осудзу их войну проти Абесинии, але вони прекосца шичким и иду далее за своім цильом.

(Далее будзе).

Діяльність Читальні у Р. Керестуре у 1935. року.

2. Робота Дилетантського Клуба.

Дилетантський Клуб представив у вчорашньому році два фалати: „Ой не ходи Грицю та на вечеринку“, що ю написав український письменник Михайло Старицький в „Першій раз на бабуску“.

Перша драма змалювала нелюди жертв, сирітенья й вдови. Членки Читальні, у великій кількості, добре ще прохували свою роль а велику дяку вичули. Зато й успіх був барз добрий. Титу представу цвалала Читальня п'ять разів: три рази у Керестурі, раз у Коцурі й раз у словацькій Петровці, а ще перед полую салу. Як народ тоту представу приймав видно по тим, же вівічка у Керестурі знаю в ней далювди места на пам'ять, а краси українськ шпіванки, котри ще у тей представі вивчало, прихили ще такою у цілєм валала й шпівало их на великих забавох а танцох. Особено треба нагадати важливість паного надчленя братох Словаках у Петровці, дас ще члени могли велико койкого научити. Ми уноамало присватине амагане Словаках, а вони уноамало нас Русинох,

О роботі цашей читальні, а особливо о наесупох Хору а представи „Ой не ходи Грицю“ писала преш лянчик „Руских Новинох“ а вели цашо повини у Галичині, так на приклад тижньово повини „Неділя“, „Правда“, „Нова Зоря“, „Мета“ а декли новинки „Діло“ а „Новий Час“. А о капри поході до Петровці писала а призначном словацьк „Народна Єднота“ а ково-саксом „Дан“. — Представа „Першій раз на бабуску“ давана як кирбай а тиж мала шумни успіх.

Вечерей представу не було прето, бо за „Ой не ходи Грицю“ требао барз велико труду а часу.

Матеріальні успіхи.

Матеріальні успіх Читальні бул добрий, о тим точни авит да казир, а я дам спомнам, же скоро цали вриход Читальні пошол на тоти ствари:

- 1.) Читальня за свой пенєж а з помочу алячких членох препирала салу Народного

- 2.) Дала салу малювача, а тиж а кулиси за спену.
- 3.) Плацела троїнок куроваля до Петровці за 48 членох.
- 4.) Опредасла 500 д. на нови книжки до своей библиотеки, у цешній шоре за драматични твори на цашей литературі українськ бешеди.
- 5.) Предплацела ще на українськ повини „Неділя“ а „Жито а Знає“ зос Львова.

Як виданме, капитал уложени хасновито до просвітних цильох.

Треба ище нагадати роботу членох Читальні за розширене Руского Календаря (О тим уж писано у наших повинках).

Мих. Ковач, секретар.

Славені а обичай нов. року.

Семитські народи (Араби, Жиды) живи цашичкым ишак. Арапи живи у великій пустині на арапськх полуострові. Прето вони не можу жити од земледіцтва, а як ще находя медзи двима морськима жеманами Египтом а Індією, то Араби почали водити таровину медзя тима жеманами па а медзи другима. Прето ще вони розвили до добрих таровинох, а особливо на великом тисасу бузи у штретіім віку. Жиды а першатку були тиж земледіци, а як ще цашто находили у рабстві (до знаме а зос біблій), не могли ще тельо займат зос волюм тям вещей, же ще народ под домаційма краями барз могоже на жемі, не могла да их телих викарми, то ще вони тиж силем приликох дали на таровину а до нашіа ще бара розвили у тей роботі так, же вівічка скоро авит жидох земледіцох. Робота таровини не овини вельо од вилку природи. Цешу роботу валочина кед мал хасен зос старей а теди о адоволяк кед роботу успішно закончил, а ще кед започал. Кединой таровини (Жиды а Арапьяно) ходили би през цали рок по таровини широм швета, а кед придас вівічка шире ще арапьяно доми да якму преведу медзи своею фамілією. И по чежей таровинськй роботі кед ушторили своео рахунки а удоволяли виччим, свойм обовязком а не почина нови час мира а спокою. Тераз почала жити цашкым животом хтори ще оджонк лам на их самих а аргето вони найволи нови рок славиц у тот час отпочинку, кед уживало хасен своей роботі. Цоплика сличне находиме а у их віри. Араби, хтори су муслиманськй (Мухамедовськй) віри, рахую початок дек вечар кед слунко айдзе, а не рано (у пол ноци) як ми. Так исто а Жиды делят початок вечар кед ще на небу убачу три сивзда, а цаш ще теди аверпува. При муслиманох рок не знада вше у исти роком час бо вони мало мешачков рох, а Жиды вше а нешка починаю рок а вівічк.

Арийські народи (Славянє, Романы а Германы) розликовали два нови роки. Єден а жеме кед ліч назово рокино (астрономськй нові рок), а другі а яри, кед ще почне будати прирола а поля. И аж а яри а славели яри а нові рок зос рижими обрядами а словенями. А причина тому а, же а Арийцы, а особливо Славянє були лавосей асміялци. На аві кед им аципили на волю почали рослукі могли одредювати які будзе хасен зос слуююцого рока. И теди ще можу радюват а дарюват. — Астрономськй нові рок, хтори почина а жеме, ма валл а зос мітологію (віру) старих Арийцох а особливо Славянєх. Віра Славянєх на своей темелі у дуалізму т. я. у непреставей борбі мезян шветліма а цимєлє силєма. У тей борбі слунко а престапані шветла будзе победасне (початок життя) а аві ще назово родлл а поблєцлє силу (ава). То ще трафа а жеме а теди ще родлл бог шветла Слунко, теди ще при старих Славянєх (поблєцлєх) славиц кратун. И од теди аві аставало цешн борбі мезян шветлом а цимєлє слунко поставо авіе мочнейше а як добрий бог аселі свойо благодати на жем а теди аставало нови часи щесца а радосци. И прето Славянє а славели свойо крахун а жеме бо им ще тели канєне родлєл бог, а крахун а уседно а початок нового року. На тот дені мали вони вели краси обичай хтори ще оджонтели а на нови рок а дадде вельо тих обичайох автримую ще а до ишика.

(Ковач будзе).

М. Ковач:

Бачи Антонь.

Циган-каррики.

По днешней роботі працюю ще люде а поля. И Антоньов знада кде помали на кочу. Далєко тоту поля, дас а км. од валлєу. Русьцак кед поприсельовали до того места куповали жем, там дзе могли а не дзе сцели. Так а вои. Але не бакув. Жем добрий. Антоньови допало на кочу, та ядрє коло коча. Галда би дакус а пожурел, бо ще вівічка длукей дакус автримали, але Антонь не сде на коч.

— Та габай Антонь на коч, бо це охабим. Визнач же слунко уж шедло. Галдиня ще будас гайна, же аме так длуго австали...

— А... а, лам ви женце. Ви а так не сцигнєце перши доми... гом сде на кочу.

— Но кед ти так, а ти оставь. Мняк не пре тебе не сде поцовац на поля. Поуцавал галда кой та дрингож. Але а бачи Антонь гварел, же сцигнєце перши та вобєт яред кой а почал русини циган каррики.

Галда ще а початку шмєлєл, але по далєй Антонь дше баржеє гвал. Почал галда а дудри, уцїнац кой але Антонь шє ровнєк пред коньма як колєсо ще округца. Бєжа кой, черєвця кой, колєсо пред коньма ще воєе баржеє округца, а галда на кочу магїважи уцїна кой. Ніч то не помогло, Антонь до валлєу убєт перши.

За вивічком.

Копели луки. Красна а великі луки цо ще прєцагую спод нашого аанєла а Ліпового лєса. Галда поєвала цидїварох, а же би робота шорше вшла послал а віма а бачика Антоня. Яка вои, кед ще робл на валдїну та галда цїти аїде а гєверовєц, а кед мєдзи віма Антонь, ти твои авт кед оклєвал. Не шме го цїчєвек охабїц за собу, бо які а „дурїня“ автїне оставатьо до пєтї, кед ще не будєе поєвалєц, а пунїц го напредок значи оштро за вім лопатїц конїш. бо вои поїдєт тєт напредок, шєвчєк олєк а почнє нови аїнїм за пєтїма. Же би бїда а вівічка була цо мєнєлє, навтарєлї го най аїдє конїц а другого конєца. Іх пєїцє а кой сам. Трава конїна, а бачи Антонь покєглє. Сцєл би тєльо шєвчєк сконїц як их пєїцєм.

Нараєк трава пред кочу ще покєвала, роздвоєла а прєд авчудованїма Антоньом шє створєл — аїцє. Краснє ухати аїцє. Вїцїрєл очї аїцє, вїцїрєл очї а Антонь. Але лам авду авїлєву. Аїцє обрєкєл авїлєву та почал сєкєлєл, бачи Антонь одруєл жєсу та за вім. Людєс стєвулєл авчудованїя та шє припатрєл цо шє парєл случєло Антоньовї, же тап шївїдєк бєжєл. Трава вєлєлє та не було видєно аїцєца.

Лїво, право, таїцї, тамєлє... як кєпку колєу на торуїцїм шїрєтєлєу так було видєно а бачика Антонь на тих лукох як шє круци а маха зос масїям кєтєлєм.

Не прєшєо аїцє фєртєлє годїцїня а бачи Антонь шє аврєлєл рєлєгєтє, але зос живїм аїцєм у рукох.

Того цїк бул у галдє папїрїанї зос авчєлє:

Кед тє колєсо аїцємє.

— Колєсо шє аїцєлєлє а авт а цїм цо-дєрєцє оєовїлєву. Як вобїдєлє доми Антонь — шїтал шє авдого автєного дїм бачи Грївїцєр дємєкє уштрєд шївїдєлєкєго жєгєрє свїюму слугєвє.

Бачи Антонь опунєл свойо бїлє обєрєлє а бїлє цо баржеє могол, то тєльо авчєлєлє жє дума.

- Но цо будєлєм робїтї?
- Ніч, колєсо до коча.
- Та авєц?
- Шєїцїцє на коч...
- Та авєц?
- Женєцє доми цо скорєй... бо уж а вї вои...
- Як... Але Антонь...
- Я будєлєм колєсо...
- Ти? Як?...
- Увїдєлєцє, лам шєїцїцє...

Галда послєхєл. Шєїцїцєлє Антонь подєвїцїрул авчєлєлє колєсо положєл до коча, а вєц вєлєлє оєовїну до обїдїлох рукох а шєорїєлул до кой. Койї скочєлї та шєоком, а бачи Антонь як шївїдєлє колєсо цєврєдо трїмєл у рукох жєлєзну оєовїну. Грївїцєрє кой убєт того вечєрє черєпєлєнї, зос трєма колєсєма до дєвєрє. Шївїдєлє колєсо не черєпєлєлє але фєчєлєлє шє длуго по там, але глєвєцє шє шє лєнєлє вїхєд зос шєпрїєжїєлєї сїтуєцїї. Бачи Антонь знал буєл а колєсо.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Волюбљени у Христу браћа напостоле!

Вельки мариборскы владыка, слуга Божи Сломшек, котрого маю пскоро прелатици „благосиям“, написал 1852. року у своім Евархиянскы Вистяку „Зодня Данина“ тото: „Христос Господь ище и по днаний дзень дохлужа имату своій св. Церкви розгаргану баржей, як точ кеди скорей, особляво медах поколенима так худобних, а барз обдарованих Славянох, котри себе так блізки, а з другога боку так су медисобно паляки. Думка ме гонела, жадаю ме мучело, ни да тие цо скорей вполни у нас милиена напосто предоброто Славителя, котру Вол пред одходом ту својому Отцови так горучо молял: „да нас звяже зос звазом правди и любви. Лем теди швет спозна, же ми його ученики“. Тота причина наведла велького владыку, да перши оспуе „Братство св. Кирила и Методия“ под покровом пресе. Бископскы зос цилью, да роби коло того, же да не викопай Христово жадаие висловене у Архирейскей молитви: „да шиди буду едно“.

При нагоди торжества 1000-рочичи шмерци св. Методия 1885. року вельки моравскы митрополит Стоян у порозумени з другима представниками славянских народох на Унйиним конгресе у Велеграде преинцир правила Братства словенского и створел Апостолат св. Кирила и Методия за шидних Славянох з еднаку цилью. Тот Апостолат одобрел и сам Апостолски Престол и вон ма шидка да медах пакы робы, як то маю владыкове одредзели у своім посланию 1927. року.

Премали у Христу браћа священици!

Зробе як найвещей можесе, да ше тото торжество на всяканин способ цо достойнейше окончыи. Пречасни и всечестивий напостоле як и шидки управители церквох, а исто так и монахови най па 24. педзелью до Сшествию Св. Духа пречитаю тото послание при торжественскей Службѣ Божей, а шидки сай преслава тото цзень зос св. аричасну по ямирению Апостолата св. Кирила и Методия. Най ше на торжество поволаю шидки церквини организаци и най виступи под своима прапорами. Дзе мож. най ше преа 3 днѣ пред тым тримаю Молебик зос науку о живице и роботѣ св. Братох на основи наших посланийох.

Же би ше тото торжество як величавейше и цо з великим успихом окончыло, одредуеме, да ше волю предлужи и га 1936. рок аж до праздника св. Кирила и Методия па 5. юния. Препоручуеме най ше академичны и шкларскы чести св. Братох Кирила и Методия стно окончыи и на днѣ шмерци наших апостолох днѣ 14. фебруара и коло 6. априла по Велькей Ноци.

Торжество най ше аякошчани сам праздник св. Кирила и Методия 5. юния 1936. р.

Любим, волюбљени вирайки, свом греко-католичку Церкву и почитујме апостола и Пастира св. Методия вечно з його братом Кирилом, бо ше вони перши межи Славянами найвещей трудили коло розширивани и преглубљовани христьянскога духа у душох славянских предкох и вони поставели фундаменти не лем св. вири але и нашеи просвяти.

„Благодать Господа Нашого Иисуса Христа най будзе з духом нашим!“ Аминь.

(Конец).

У Загребу на празник св. ап. Луки 1935.

Слдуе подписи шидких 17 владыкох.

† Дионизиј, владыка.

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Бугерски агенти. — Як и по други жыи, так и того року мож обявити, же ходза по валалох агенти, цо предаваю бугерски кнѣжки. Людѣ ше их аяк не можу отреси. Приношаме еден слугай, аз ше еден наш чароаск митовал таких агентов. Пришла шиди до обседа и пошука фаздон својо кнѣжки. Вон их днрац препознал, та гларел, же му не треба кнѣжки. Аз вони ше не абунели, почали кнѣжки хвалти, же су хасковити а тунѣ. Такој му почали указоват и елини у шидких. Таада ше рокно вигварял, же ше до кнѣжкох не розуми, та бы на спел точ цо купи и кед би мал пенѣжи. Кед дараз кунювал дзаку кнѣжку, инюл ше радши дзидишму шидни учительови. За тота би кушис койси порадзани ше паноним, бо видатраю церквини, але не пакком. Кед тоти учуди, же гадза панонкох спомина, фршико ше позберали и у шиду зос поруганком на панонкох охабелн гадзу. Гадза лем тельо довед: Ви ше тримаце, як притарка, кед ше ой доктор спомив. Кед би не було дехкомислених людзох, не було би ай врачаркох. Кед би ше людзе при кунюваніи кнѣжкох рязели своім аяколованим братом, не дослужовали би нам агенти, цо предаваю повикривовани шиди кнѣжки.

ПЕТРОВЦИ.

Коляда за фонд за издање „Рускей историѣ“. — У мѣшу школярского кружка преинвадвал коляду п. Петро Юлас, а котри тутешней „Просвяти“. Роботи коло учени шидных уложено вельо, бо ше пробѣ обдували кандѣ вечар до позна даска членох, як хлопских так и дзвизачтох, за роботу за народну ствар похвалыва. Народ сердечни дочековал коляданкох и их препрясу вислю шидро патрарсонал, була те за шидких исподдананка, бо ше така зорбачивована коляда перши раз уведля. На жаль премало було часу да ше до шидких хижох иде. Кус вецей аз шидкартини нашого валалу жертвовала 400 Динари за фонд „Рускей историѣ“. Преа швета шиввал хор и у церкви, под диркентом п. Юласа. На мал, пак хор не може шивац каждой педзели, бо о. Бесермий, котри о и диркент, мушн служид а цома ище заступник.

Представя „Бог своіх не зохабя“. — На програм забави у просвяти вложела ше декламация прослова М. Юласа, школяра I класѣ, шиди „Молитва малого школяра“ од С. Саламона, а ище представя „Бог своіх не зохабя“ од П. Мативича под добру и бизовку режису п. М. Оленара. — Бавана булн огримак у стилу, баваче добре научели и з преданоспу и пожертвованком вивели својо роал особено оцѣ Яков, О. Кетелен, и енд Осиф Я. Магоч, а испеняашки, декорация а особено шидки булн барз добра. Нащивскы члене, вѣдзи ше то и по приходу (1500 Дин.). Публика ше на жаль не вше добре владала. Вецей дисциплини би не чюдзело.

Робота у просвяти досц чежка, а тым вецей похвалыва праця, котру недаяно угрожело. Як знаме, творя шис у нас два струї у самых культурних организацияох (Огнюаство и Просвита), цо знак або упадку або лем кризи, котра приледае до ласшей злагоди у наших валалох. Дал би Бог, же би булн испорозумени лем кратковасни и да ше споконно-вприни!

Ю. П.

МИКЛОШЕВЦИ.

Праздник Рождества Христового преславелк аме ми у Миклошевцох торжественно. Ище на Вийнѣ вечар даскельо члени нашого шидного Хору инюл шивали до членох нащей Читальни и розберали 500 Д. за друковане рус. историѣ. Шивали прескрасни шиванки (коляди) лем хйба, же пре кратки час не могли шидких членох обседа. На шери дзень а и през пакы Крачуи инюл церквини хор под диркованком неумерного пана учителя Якимя Костелнича шивали под час Службѣ Божей, особено ше пачело народу „Иже Херуини“ на глас „Донь Божяго“ утлабене.

На други и треи дзень вечар на 7 годзани дзавалѣ пакы Читальня представя „Катриал Тимко“, котра забавя була обидна пачаря добре посплена. Чистотн приходу було понад 700 днѣ, котри кде на фонд будучи Руского Народного Дому у Миклошевцох. Треба знац, же члени шидней Читальни аякому себе направил Руски Народни Дом у Миклошевцох и тота забавя те бул перши крочай ту остварени тото дѣла. Красна думка, бо нанесе нам о потребн тот дом, цо бизме ше могли кельо сходзати и у шидких розберач а у наших потребох дотваряи и еден другому помагач.

Зато аякошаме на шид народ у Миклошевцох, же дог приде час, да не збера на тот Дом, жертвуйце по возможности, бо цо даруяце себе даруяце, а тот Дом будзе Нам и Ваним потомком на чещ и славу, а тым на хасен и поклон.

Миклошевчанѣ.

Родителї, дзеци и школа.

Яки аме вельки шанки шидливи, же маме аякорени шидки, обдзак добываме науку у своім дзевничеству, а за потреби цалого живота. Як ше то крашнѣ припатрац, кед дзеци кжде рачно и пополадню понавляю до школы, зос хторей вихода кжде дзень богатни зос шиванком. Велька и любов родичох и вельки еде жертви поднесли, док ше таки дома науки шидорили, на хасен себе, а найвещей своім дзепом.

Школа не лем прето, да ше до нѣх посла дзеци, бо може буц дома аякозале або да з шидо бриту не маце. Школа су прето, да од тих азелох шидоби за живот способних людзох, характерних и хасковитих членох обседа и отечества.

А кед на тото днѣ родители подниши жертва, маю право да ше и шитаю, ни их дзеци нанесе иду прето до школы, прето су послани? Чи их учителя аякоше учи тото, цо им будзе дакеди хасковач? — Чи а так дзецох нанесе постоаю часни и шорави людзе Богу на славу, родительом на радощ, а отечеству на хасен? Шидко те родители маю право, и не лем право, але су то и длужни жадац од школох.

А ни ше родичи о тым нанесе стараю и чи себе постоаю таки вопросы? Чи дзепку дома шидтраю його шивани и чи ше го шитаю, по шиди у школы научило?

Думам же ше не шидредзем кед понем, же вѣли на тото шидко не думам. Таки гваря, же не маю кеди на тото думач. Прето учителя поставени, па най ше ищ воня о шидовани дзецох стараю.

Правда, то учительова длужносц, але йому мушн и родители помагач, бо кед о його школяр, источасно а и их дзепко. Огнем того воня дзепко дшнше познаю як учитель и их вина о дзепку шиде учительови треба. Прето учителя и родители треба да вѣднѣк шидовую дзеци, бо буду вѣднѣк и одвитовац за их шидована.

На шидованѣ дзеци маю шидей впливу родители, бо ту им дзепко отворенше и зони

му даваю першій одгою до седем рокох. На тот перши одгой, хтори служи як семель, учитель наставля свой вилна; Давитя у даенку йогн чловеческу свидомост, укрпллюе у шм його морални скли, бистри му розум, дава му потребне знане и учи го, як ма тот стечене знаня на добре похасловац. И чам недтемель добря теда може бун хасновата робота учителя. У провинним случало вельо труду а мало хасну.

(Конец будзе).

Талияне признаво.

Талиянски айбийн пилу тераз, же не талвосна командой бара сприведла, кед думала, же война у Абесиний то обични колонизални напад модерней европексей армий на дзая африкански племера. Указало же, же Абесинска войска так исте добре аоружена як и талиянска и же ма мудрих и способних командантох зос Европа. Талияни муша знац, же маю пред собу неприятеля, котри в у шницим еднаним.

Найдецица наша церква на Горнійци.

Недавно була поинведила у Михалюхох на Подкарпатскей Русии нова держава, котру абудовали нашо монахи мискокарска. Одкупители, котри и нам познати, бо пред даскельо роки тримацци у нас св. мисии. Церква абудована у нашим старим руско-византийским стилу, ма шейд куполе, а може амисии до 5.000 людаох. Церква така красна и звонка и зодуна, же сами чешка учени профессоре признали, же то найдецица церква у цалых Карпатох. Пошведани ю троме аладниокас.

Университет ва безбожество.

Большевики не мирно у своей шадней борби проти Богу. Тераз уж установели у Москви високу школу — университет ва школоване агитатороа безбожства. На тот университет можу бун приети лям найодличнейши большевски, котрих большев. страшна предупуче, а зос шведомством той школы достанно воши перши места у державней служби и у войску.

Погарали гроб св. Йосафата.

До нашей церкви св. Варвара у Бейту у котрей, як знаме, спочиваю моши каптого святого Йосафата закралци ше у пол былого дия злодйе, разбили шклянну трулу Святого и зос першох забрали драгоцинну влати крик з чашком, котри вредей прско 10.000 Д. Тот крик даровал Габбурииси войвода Вилгелм, велики приятель нашого народа. Злодйе ише не влалени. Гота страшна дразка ванамирела цали Бейт.

Турци уведза цови календар.

Того року признавали у Турскей Нови Рок уж по войим григориянским календару, котри в тераз уведзени у цалей турецкой держави, а так исто к у Кани и Японскей. Було бх уж време, да ше и у нас нови календар запровадан, бо ше зос шм служя цали швет.

Спадиуд аероплан и 15 путничкох.

Путнични аероплан, котри ланц медзи Ньюйорком и Лос Анжелосом спадиуд з велькой височей на дзем и разбил ше. Шницки пестяни путнички, не бузи у аероплану, погнауд. Его до вредзи модерни техника!

Зос Еуроу Укр. Школярох.

Робота, котру аме заочали на Видю, указале ше усложна. Каленц на форт видаря историй бун аорганизовани у алох валаох: Миколюсвох и Петровцох. У Бачицох ше обколдовало, але ше лям вибрало на тоту цель. Точни числа су тоти: Миколюсвци 167 Дни, Петровци 100 Дни и Бачиши 100 Дни.

Кед аме порушили справу колдовани, рачовани аме, на вельо вельки трудности, бо то вкпатрало як даяка новост, ази аме ше у рачунку сприведли. Нашо людае свидоми же ше у часох таких вельких шветох и радоспех, як ко с, на приклад, крестун, муша опомнут и жалальней справе, видани нашей историй, котра так потребна за нас, указали добру даску и хто кельо могел, адомогли ю. Тоти три валаи указали красни приклад, як ше треба вше и швадан старец за загалани народни справи, а не традиц ше лям у своїх власних брадох. Таким способом а з апомну широкых народних масох зможеме вавольши собою задуми.

Шницим, котри брали учасп и помагали у той роботы, крашио адомогне и споданкаме ше, же нас и у цильней роботы булу помагати.

Президия

Нар. Скупштина

Зидзе ше на своєю засядани 22. януара. Главни предмет на гох аспидацийох бунце аричане державного бюджету за 1936/37. рок, котри вштери 10 миллиард к 307 миллионк.

Пекар, злодй и филозоф.

У Загребу влалела полиция пекарского кафеу Дюру Рихтера, котри 1. децембра прешлого року покрадука од Дуванла Вквичича у Оснеку 14.000 Д. На полицији ше виявлено, же тот пекар и злодй ише филозофски кидики и баш прето покравилу пеняж, да може вишати другарню за друковане своей вилки „Духовни и газдовски политични роздумовани“. Дакле бул пекар, злодй и филозоф у едкей особи.

53 днй ишч на еиод.

У Цогаревку бул заварти Свстоазар Лукич, осуадени на доживотну робию за убийство. Вон тримал, же го суд прештро судзел и на вилк протеста почал гладовац. Докторе го шцели на силу кармац, але як то ке пошло за руку, Лукич витримал без шдеца 53 днй, аки пред трома днми ватдо спаднул до посцели. Ок вельо не остале лям косц и скоря и вон вецей ке може остана на животу. Докторе гваря же муша умрети, бо му тераз уж шдеце не помага. Так тот Лукич побил думоу ученикох, котри гваря, же чловек не може без шдеца вяртымац вецей як 49 днй.

Збойничци у пожешней долини.

У пожешней долини у Славоний повела ше банда збойничкох котри по билин днй нападоу на людаох. Сидото параста уж забрили, а такой други адене истредали на цалу громаду цодлох, по вилки до леса на роботу. Жаандаре их следоу.

Здйжена предплата „РУСКИХ НОВИНОХ“

Хто виллаци предплату на „Руски Новици“ до 15. фебруара того року ва 1935. рок на предок, влати наместо 60 Д.

Д Б М 50 Д.

Прето шницки понаглийце такой предплату ушлати.

РЕДАКЦИЈА.

С. Саванон:

На Трокралі.

Жем Кудейска спана, вад троме мудерти През край з густу мошу ише опобити До Вифвесаку зо сцою шили сбнеу Гу тому, по аринес побилу вад шасенду.

Охабени зидоу зибного Ирода... Глибрки страх його душу заколосил, Бо виласи харока видзе з рупках його роуа Таки слобди преток стари ише писал.

Понад Вифвесаком стала гнуде вена Вилнаца на ворткох була роса вена, По тбардей драги шили мазни сподойни.

Кед ше почивал адець, горуши и спройки Цавли бей гевтого, цо го так гледали И драге му знате, колан миро дали.

Поволанка.

„Руска Читальня“ у Пиншкорених ланц днй 19. януара 1936. у шлан п. Илоу Мазрина свою ЗАБАВУ ЗОС ПРЕДСТАВУ, на котру ше зос фамилино поволучес.

ПРОГРАМ:

1. Привитие председателю.
2. „Двоме браца“ — декламук София Майхер.
3. „Тече ричка“ и „Ой у лузи“ шилнаю членш Читальни.
4. „Помирени ше“ введстава у едним чину, представяю членш читальни.
5. Гомбола.

По введстави забавы зос танцом Град будзе домашня музика.

Початох у 7 години вечар. Уступ: Шедерс 5 динари, стоявья 3 динари.

О л б о р

Б у р з а

Цовя Сад 16. 1. 1935.

Жито	165 - 175 Дни.
Кукурница бачка и сремска	105 - 110 Дни.
Ярсн бачки и сремска	130 - 135 Дни.
Овес	130 - 140 Дни.
Мушц 00 нова	200 - 210 Дни.
Мушц число 2	185 - 205 Дни.
Мушц число 6	135 - 145 Дни.
Сремска	80 - 100 Дни.
Песушч	250 - 300 Дни.
Отрубн	80 - 90 Дни.

Посилайце предплату!

„Руски Новици“ виходза кажди гндасень. За редакцију одповеда: Др. Франьо Дидович, у Дакоче.

Предплата на рок 60 Д. Друкус Емарх. Друкарни у Дакоче.

Адреса: „Руски Новици“ Пиншкорени. Видава: Махилло Фирак, Пиншкорени.